

Fågelkort

För vem: Alla årskurser	Var: Inomhus
Del i Vildmarkspasset: Viltvård	När: Under alla årstider
Inlärningsmål: Lära sig identifiera fåglar som förekommer i Finland och bekanta sig med deras levnadssätt.	Tillbehör: Fågelkort (skriv ut och klipp ut)
Längd: 15 min	Personalresurser: 1

BAKGRUND

I den här uppgiften lär man sig identifiera 18 fågelarter i Finland som klassificeras som jaktbara fåglar (i Finland finns totalt 26 jaktbara fågelarter). Av en del arter presenteras både honan och hanen, av andra arter endast den ena. Om honan och hanen har mycket olika fjäderdräkt och endast en av dem finns med på fågelkortet, står det i texten vilket kön det är fråga om. Om det inte är några skillnader i utseende mellan könen nämns inget om könet.

Det finns fem slags kort att skriva ut som kan utnyttjas på många sätt:

- endast fåglarnas namn
- endast bilder på fåglarna
- bild och namn på fåglarna
- identifierande uppgifter om fåglarna och information om deras levnadssätt
- identifierande uppgifter om fåglarna och information om deras levnadssätt, utan fåglarnas namn

Skriv endast ut de sidor som du behöver. Vid behov kan du skriva ut bildkorten och textkorten som dubbelsidiga. På ett papper i A4-format är texten ganska liten, så om du vill kan du förstora utskrifterna till A3. Nedan finns anvisningar för fyra olika spel som handlar om att identifiera arter. Välj det lämpligaste eller hitta på ett eget sätt att utnyttja fågelkorten!

Länktips

- Videor och bilder avsedda för identifiering av fåglar på webbplatsen Viltinfo.fi:
<https://www.riistainfo.fi/sv/ny-jagare/material-om-artkannedom/>
- BirdLife Suomi ry:s webbplats innehåller mycket information om fåglar:
<https://www.birdlife.fi/lintutieto/>

ANVISNINGAR

Memory

Skriv ut korten (alternativen **a** & **b**, **b** & **c**, **c** & **d** ELLER **c** & **e**) ENSIDIGT på starkt papper, gärna i färg. Klipp ut korten. Kortet läggs på bordet med bildsidan nedåt.

Var och en vänder i tur och ordning på två kort. Om korten hör till samma par får spelaren lägga de korten framför sig och försöka igen. Om korten inte bildar ett par går turen vidare. Vinnaren är den som har flest par när korten är slut. Om memoryspelet spelas med kort där artnamnet inte syns (alternativen **b** och **e**), är det bra att också skriva ut de rätta svaren för att kunna kontrollera namnen (alternativen **c** och **d**).

Identifieringsspel A

Skriv ut bilder med fågel + namn (alternativ **c**) på ena sidan och identifierande uppgifter om fåglarna och information om deras levnadssätt, utan fåglarnas namn (alternativ **e**) på andra sidan. Skriv ut kortet DUBBELSIDIGT. Klipp ut kortet och dela ut dem till eleverna som sitter parvis.

Parerna lägger korten i högar med bildsidan nedåt. Utifrån de identifierande uppgifterna gissar parerna turvis vilken fågel det är fråga om. Efter gissningen vänder man på kortet. Om eleven gissade rätt, får han eller hon behålla kortet (och får en poäng). Den som identifierar flest arter vinner.

Kortet kan också delas jämnt mellan de två personerna. Den ena läser informationen och den andra gissar. När den ena eleven gissar rätt, avslöjar den andra hur fågeln ser ut.

Identifieringsspel B

Skriv ut fågelbilderna utan artnamn (alternativ **b**) på ena sidan och identifierande uppgifter om fåglarna och information om deras levnadssätt (alternativ **d**) på andra sidan. Skriv ut korten DUBBELSIDIGT. Klipp ut korten och dela ut dem till eleverna som sitter parvis.

Paret lägger korthögen framför sig med bildsidan uppåt. Båda eleverna får gissa artens namn, vad den äter och var den förekommer. Den som kan rätt svar på flest punkter får behålla kortet och får alltså en poäng. De rätta svaren kontrolleras på baksidan av kortet. Vinnaren är den som har flest kort när korthögen är slut.

Identifieringsspel C

Skriv ut en ENSIDIG kopia av fågelbilderna utan namn (alternativ **b**) till varje elev. Skriv också ut ett förstorat exemplar av alternativ **c** (fågelbild + namn) och klipp ut korten. De förstorade bilderna underlättar uppgiften.

Göm dessa kort till exempel på väggarna i korridoren. Eleven ska leta efter kortet i korridoren och komma ihåg fågelns bild och namn. Efter varje kort som eleven hittat återvänder han eller hon till klassen för att skriva fågelns namn på rätt plats på sin kopia. Uppgiften är klar när alla fåglar är rätt namngivna.

UPPGIFTER ATT FUNDERA PÅ

1. Bland vissa fågelarter ser honan och hanen olika ut. Vilka skillnader upptäcker du mellan honor och hanar?

a) Vad har honan för nytta av en brunaktig fjäderdräkt?

b) Varför är hanen färggrannare än honan hos vissa arter?

2. Vad är flyttfåglar? Varför flyttar en del fåglar till och med tusentals kilometer varje höst och vår?

3. Varför är inte fjäderdräktens färg alltid ett bra kännetecken för alla arter?

4. Vilka metoder använder stannfåglarna på fågelkorten (arter som inte flyttar långa sträckor beroende på årstid) för att klara vintern? Stannfåglarna på korten är dalripa, fjällripa och tjäder.

SVAR PÅ UPPGIFTERNA

1. Bland vissa fågelarter ser honan och hanen olika ut. Vilka skillnader upptäcker du mellan honor och hanar?

a) Vad har honan för nytta av en brunaktig fjäderdräkt?

- Honan smälter bättre in i sin omgivning och rovdjur märker den inte så lätt till exempel när honan ruvar på ägg.

b) Varför är hanen färggrannare än honan hos vissa arter?

- Hanen visar sin vitalitet med sin klara och välskötta fjäderdräkt. Honan väljer helst en hane i gott skick som sin partner. En fin fjäderdräkt har särskilt stor betydelse för sådana arter som inte parar sig för livet utan letar efter en ny partner varje vår.

2. Vad är flyttfåglar? Varför flyttar en del fåglar till och med tusentals kilometer varje höst och vår?

- Vanligtvis häckar flyttfåglarna nära polarområdena, precis som här i Finland, och flyttar till trakterna vid ekvatorn till vintern. Det är förnuftigt att flytta, eftersom kampen om revir och näring skulle bli för svår på platser där det alltid är sommar. I norr finns det däremot mindre konkurrens på sommaren: Det finns tillräckligt med insekter för insektsätare, växtdelar för växtätare och isfria vatten för fiskätare. Den längsta flyttningen gör silvertärnan, som häckar i närheten av norra polcirkeln och flyttar till Antarktis när det är vinter på norra halvklotet. En del fåglar som häckar i Finland gör en mycket kortare flyttning när de flyger till Östersjöns sydkust för att övervintra där.

3. Varför är inte fjäderdräktens färg alltid ett bra kännetecken för alla arter?

- Vissa fåglar kan under året ha flera fjäderdräkter i olika färger (t.ex. ripa och skedand). Dessutom är unga fåglar ofta en annan färg än vuxna. När man ska identifiera arter är det också bra att fästa uppmärksamhet vid fåglarnas läten, kropp, vingar och huvudform samt till exempel beteende eller flygsätt.

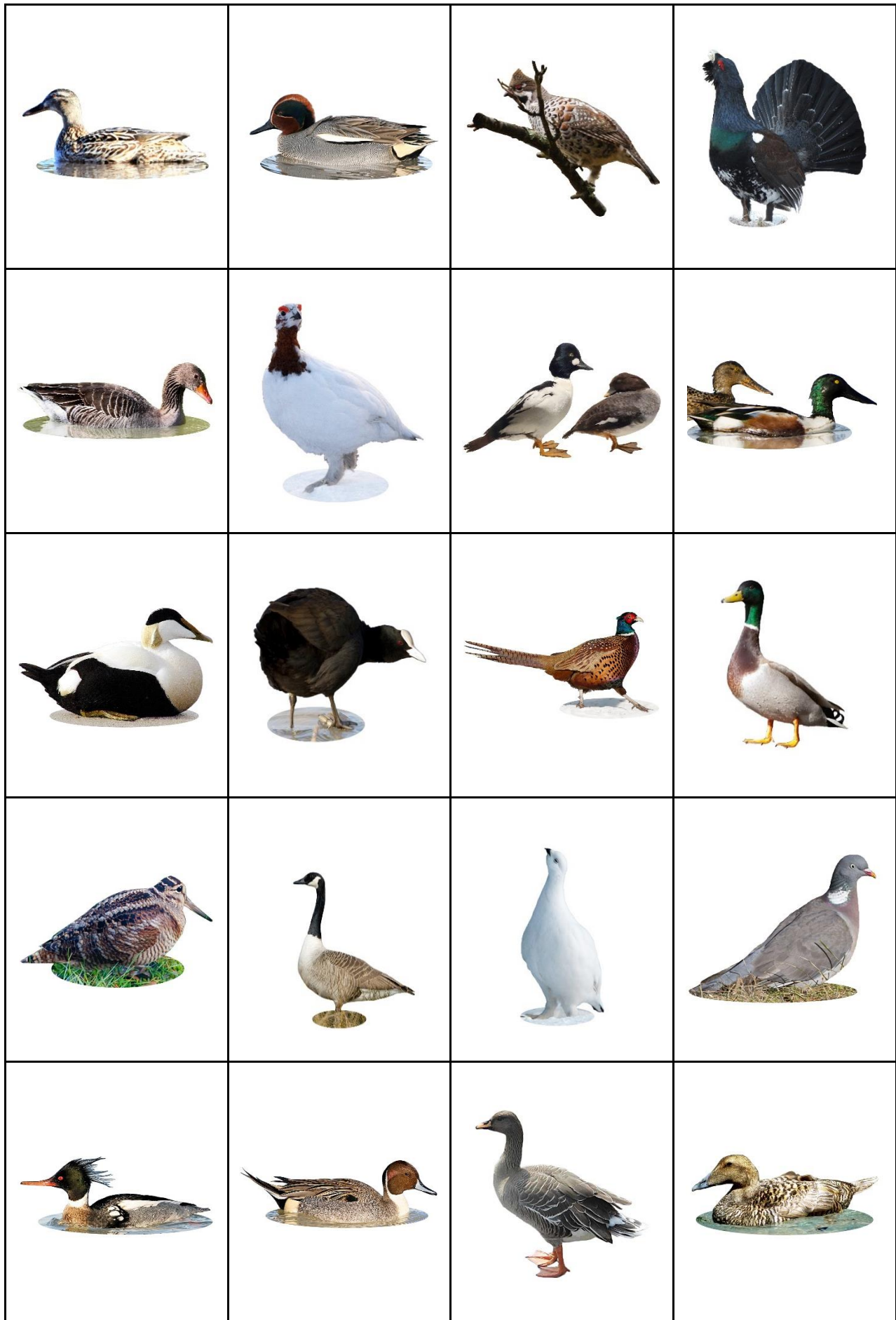
4. Vilka metoder använder stannfåglarna på fågelkorten (arter som inte flyttar långa sträckor beroende på årstid) för att klara vintern? Stannfåglarna på korten är dalripa, järpe, fjällripa och tjäder.

- Fjäderdräkten blir vit och fungerar som skyddsfärg mot rovdjur
- Fötterna täcks av värmande fjädrar som gör det lättare att gå på snön
- Ett tjockt fettlager skyddar mot kyla
- Till exempel ripa, fjällripa och tjäder kan göra en värmeisolerande håla åt sig i snön när det är som kallast.
- Fåglarna äter sådan föda som också är tillgänglig när det är kallt, såsom ris från träd och buskar eller tallbarr (tjäder)

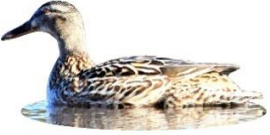

Utskriftsalternativ a

TJÄDER hane	JÄRPE	KRICKA hane	GRÄSAND hona
SKEDAND	KNIPA	DALRIPA	GRÅGÅS
GRÄSAND hane	FASAN hane	SOTHÖNA	EJDER hane
RINGDUVA	FJÄLLRIPA	KANADAGÅS	MORKULLA
EJDER hona	SÄDGÅS	STJÄRTAND	SMÅSKRAKE hane

Utskriftsalternativ b (bildkällor, se sista sidan)

Utskriftsalternativ c (bildkällor, se sista sidan)

<p>GRÄSAND, hona</p> 	<p>KRICKA, hane</p> 	<p>JÄRPE</p> 	<p>TJÄDER, hane</p>
<p>GRÄGÅS</p> 	<p>DALRIPA</p> 	<p>KNIPA</p> 	<p>SKEDAND</p>
<p>EJDER, hane</p> 	<p>SOTHÖNA</p> 	<p>FASAN, hane</p> 	<p>GRÄSAND, hane</p>
<p>MORKULLA</p> 	<p>KANADAGÅS</p> 	<p>FJÄLLRIPA</p> 	<p>RINGDUVA</p>
<p>SMÅSKRAKE, hane</p> 	<p>STJÄRTAND</p> 	<p>SÄDGÅS</p> 	<p>EJDER, hona</p>

Utskriftsalternativ d

<p>TJÄDER <i>Tetrao urogallus</i> Förekomst i Finland: vidsträckt skogsområden Storlek: cirka 4 kg Föda: knoppar, skott, frön, bär och spannmål Kännetecken: Hanen huvudsakligen svartglänsande, stjärten påminner om en solfjäder. Rött "ögonbryn" ovanför ögat. Honan (tjäderhonan) är brun. Stannfågel.</p>	<p>JÄRPE <i>Tetrastes bonasia</i> Förekomst i Finland: täta skogar, särskilt granskogar Storlek: 250–450 g Föda: knoppar, skott, hängen och bär Kännetecken: Runt och litet huvud, späd näbb. Fjäderdräkten är grå, vit, brun och svart. Hanen har en kort tofs på hjässan. Fjädrarna täcker benen.</p>	<p>KRICKA <i>Anas crecca</i> Förekomst i Finland: hela Finland, vattendrag och våtmarker Storlek: 270–330 g Föda: ryggradslösa djur, växter Kännetecken: Den festklädda hanen har brunt huvud med en bred grön rand på sidan. Honan är brunspräcklig. Bildar täta flockar. Flyttfågel</p>	<p>GRÄSAND, hona <i>Anas platyrhynchos</i> Förekomst i Finland: Hela Finland, i närheten av vattendrag Storlek: 500–1100 g Föda: ryggradslösa djur Kännetecken: Hanen och honan har en blå vingspegel. Honan är brunspräcklig och hanen brun och svart med grönskimrande huvud. Simand. Den vanligaste andfågeln. Flyttfågel, men en del individer övervintrar i städerna.</p>
<p>SKEDAND <i>Anas clypeata</i> Förekomst i Finland: Södra och Mellersta Finland, grunda och närringsrika sjöar Storlek: 490–740 g Föda: ryggradslösa djur, växter Kännetecken: Den stora skedformade näbben är det bästa kännetecknet. Hanen och honan byter fjäderdräkt enligt årstid.</p>	<p>KNIPA <i>Bucephala clangula</i> Förekomst i Finland: hela Finland, i närheten av vattendrag Storlek: 500–1100 g Föda: ryggradslösa djur Kännetecken: Huvudets sidoprofil är karakteristiskt triangelformig och ögats regnbågshinna gul. Hanen har vit buk, svartspräcklig rygg och grönt huvud. Honan är brunvitgrå. Flyttfågel.</p>	<p>DALRIPA <i>Lagopus lagopus</i> Förekomst i Finland: inte i södra Finland, på andra håll i landet på myrar och i fjällskogar Storlek: 500–800 g Föda: knoppar, skott och blad, bär Kännetecken: Honan byter fjäderdräkt tre gånger och hanen fyra gånger från brunspräckligt till vitt beroende på årstid. Stannfågel</p>	<p>GRÄGÅS <i>Anser anser</i> Förekomst i Finland: Östersjöns skärgård och kuster Storlek: 3–4 kg Föda: huvudsakligen gräs, men även sjögräs och spannmål Kännetecken: Näbben på vuxna individer är orangeröd och benen ljusröda. Ryggen är blågrå. Flyttfågel.</p>
<p>GRÄSAND, hane <i>Anas platyrhynchos</i> Förekomst i Finland: Hela Finland, i närheten av vattendrag Storlek: 500–1100 g Föda: ryggradslösa djur Kännetecken: Både hanen och honan har en blå vingspegel. Honan är brunspräcklig och hanen brun och svart med grönskimrande huvud. Simand. Den vanligaste andfågeln. Flyttfågel, men en del individer övervintrar i städerna.</p>	<p>FASAN <i>Phasianus colchicus</i> Förekomst i Finland: nära bebyggelse. Utplantering inleddes 1901. Storlek: cirka 1 kg Föda: ryggradslösa djur, frön Kännetecken: Hanen är rödbrun, har lång stjärt och på huvudet en röd fläck på grönglänsande botten. De gråbruna benen har sporrar. Honan är gulbrun och har kortare stjärt. Stannfågel.</p>	<p>SOTHÖNA <i>Fulica atra</i> Förekomst i Finland: Södra och Mellersta Finlands kustregioner Storlek: 600–1200 g Föda: ryggradslösa djur, vattenväxter Kännetecken: Kroppsformen är rund. Genomgående svart förutom den vita pannskölden och näbben. Ögonen är röda på gamla sothönor. Flyttfågel.</p>	<p>EJDER, hane <i>Somateria mollissima</i> Förekomst i Finland: havsområden Storlek: 1200–2600 g Föda: blåmusslor Kännetecken: Hanen har ljus rygg, mörka vingfjädrar och svart huvud. I nacken och på sidan av halsen är den grön. Vit vingfläck. Benen är gröngula. Flyttfågel.</p>
<p>RINGDUVA <i>Columba palumbus</i> Förekomst i Finland: hela Finland med undantag av Fjäll-Lappland Storlek: 400–600 g Föda: frön, kärnor, örter Kännetecken: Allmän färg ljust blågrå, vit rand (ring) på halsen. Benen är röda och näbben är gulrödvit. Flyttfågel</p>	<p>FJÄLLRIPA <i>Lagopus muta</i> Förekomst i Finland: på höga och trädlösa områden i fjällen Storlek: 450–600 g Föda: knoppar, skott, blad Kännetecken: Vinterdräkten är vit och sommardräkten brunspräcklig. Hanen har en svart strimma mellan ögat och näbben. Benen är fjäderklädda och näbben svart. Stannfågel.</p>	<p>KANADAGÅS <i>Branta canadensis</i> Förekomst i Finland: Alla typer av vattendrag. Utplanterad på 1960-talet Storlek: 2–6 kg Föda: mångsidig växtnäring Kännetecken: Hals, nacke, hjäss, panna och framsidan av kinden är svart. Kindens bakre del och strupen är vita. I övrigt brunvit till färg. Flyttfågel.</p>	<p>MORKULLA <i>Scolopax rusticola</i> Förekomst i Finland: Södra och Mellersta Finland i fuktiga skogsmarker. Sällsynt i Bottenviken och i Kajanaländ. Storlek: 225–370 g Föda: ryggradslösa djur Kännetecken: Fjäderdräkten är brun-, svart- och vitspräcklig. Näbben är väldigt lång. Flyttfågel.</p>
<p>EJDER, hona <i>Somateria mollissima</i> Förekomst i Finland: havsområden Storlek: 1200–2600 g Föda: blåmusslor Kännetecken: Fjäderdräkten huvudfärg är brunspräcklig och vingspegeln brun. På sidan om näbben finns en fjäderbeklädd rand. Benen är gröngula. Flyttfågel.</p>	<p>SÄDGÅS <i>Anser fabalis</i> Förekomst i Finland: i havsområden Storlek: 1,2–2,6 kg Föda: vattenväxter och strandväxter Kännetecken: Färgsättning huvudsakligen gråbrun, mörk rygg. Näbben är orange i mitten och basen & spetsen är svart. Fötterna är orangegula. Flyttfågel</p>	<p>STJÄRTAND <i>Anas acuta</i> Förekomst i Finland: hela Finland på sumpiga stränder, men beståndet är starkast i norr. Storlek: 900–1100 g Föda: ryggradslösa djur, växter Kännetecken: Halsen är tunn och ganska lång. Hanen har långa stjärtfjädrar, brunt huvud, vit hals och grå kropp. Honans fjäderdräkt är jämnt gråbrun. Flyttfågel.</p>	<p>SMÅSKRAKE <i>Mercus serrator</i> Förekomst i Finland: i hela landet i näringsfattiga vattendrag. Storlek: 225–370 g Föda: fiskar och ryggradslösa djur Kännetecken: Honan är brun. Hans huvud är svart, bröstet brunspräckligt och ryggen svartvit. Båda två har en stripig tofs i nacken och en vit fläck på vingen. Flyttfågel.</p>

Utskriftsalternativ e

<p><i>Tetrao urogallus</i> Förekomst i Finland: vidsträckta skogsområden Storlek: cirka 4 kg Föda: knoppar, skott, frön, bär och spannmål Kännetecken: Hanen huvudsakligen svartglänsande, stjärten påminner om en solfjäder. Rött "ögonbryn" ovanför ögat. Honan är brun. Stannfågel.</p>	<p><i>Tetrastes bonasia</i> Förekomst i Finland: täta skogar, särskilt granskogar Storlek: 250–450 g Föda: knoppar, skott, hängen och bär Kännetecken: Runt och litet huvud, späd näbb. Fjäderdräkten är grå, vit, brun och svart. Hanen har en kort tofs på hjässan. Fjädrarna täcker benen. Flyttfågel.</p>	<p><i>Anas crecca</i> Förekomst i Finland: hela Finland, vattendrag och våtmarker Storlek: 270–330 g Föda: ryggradslösa djur, växter Kännetecken: Den festklädda hanen har brunt huvud med en bred grön rand på sidan. Honan är brunspräcklig. Bildar täta flockar. Flyttfågel</p>	<p><i>Anas platyrhynchos</i> Förekomst i Finland: hela Finland, i närheten av vattendrag Storlek: 500–1100 g Föda: ryggradslösa djur Kännetecken: Hanen och honan har en blå vingspegel. Honan är brunspräcklig och hanen brun och svart med grönskimrande huvud. Simand. Den vanligaste andfågeln. Flyttfågel, men en del individer övervintrar i städerna.</p>
<p><i>Anas clypeata</i> Förekomst i Finland: Södra och Mellersta Finland, grunda och näringsrika sjöar Storlek: 490–740 g Föda: ryggradslösa djur, växter Kännetecken: Den stora skedformade näbben är det bästa kännetecknet. Hanen och honan byter fjäderdräkt enligt årstid.</p>	<p><i>Bucephala clangula</i> Förekomst i Finland: hela Finland, i närheten av vattendrag Storlek: 500–1100 g Föda: ryggradslösa djur Kännetecken: Huvudets sidoprofil är karakteristiskt triangelformig och ögats regnbågshinna gul. Hanen har vit buk, svartspräcklig rygg och grönt huvud. Honan är brunvitgrå. Flyttfågel.</p>	<p><i>Lagopus lagopus</i> Förekomst i Finland: inte i södra Finland, på andra håll i landet på myrar och i fjällskogar Storlek: 500–800 g Föda: knoppar, skott och blad, bär Kännetecken: Honan byter fjäderdräkt tre gånger och hanen fyra gånger från brunspräckligt till vitt beroende på årstid. Stannfågel</p>	<p><i>Anser anser</i> Förekomst i Finland: Östersjöns skärgård och kuster Storlek: 3–4 kg Föda: huvudsakligen gräs, men även sjögräs och spannmål Kännetecken: Näbben på vuxna individer är orangeröd och benen ljusröda. Ryggen är blågrå. Flyttfågel.</p>
<p><i>Anas platyrhynchos</i> Förekomst i Finland: hela Finland, i närheten av vattendrag Storlek: 500–1100 g Föda: ryggradslösa djur Kännetecken: Både hanen och honan har en blå vingspegel. Honan är brunspräcklig och hanen brun och svart med grönskimrande huvud. Simand. Den vanligaste andfågeln. Flyttfågel, men en del individer övervintrar i städerna.</p>	<p><i>Phasianus colchicus</i> Förekomst i Finland: nära bebyggelse. Utplantering inleddes 1901. Storlek: cirka 1 kg Föda: ryggradslösa djur, frön Kännetecken: Hanen är rödbrun, har lång stjärt och på huvudet en röd fläck på grönglänsande botten. De gråbruna benen har sporrar. Honan är gulbrun och har kortare stjärt. Stannfågel.</p>	<p><i>Fulica atra</i> Förekomst i Finland: Södra och Mellersta Finlands kustregioner Storlek: 600–1200 g Föda: ryggradslösa djur, vattenväxter Kännetecken: Kroppsformen är rund. Genomgående svart förutom den vita pannskölden och näbben. Ögonen är röda på gamla sothönor. Flyttfågel.</p>	<p><i>Somateria mollissima</i> Förekomst i Finland: havsområden Storlek: 1200–2600 g Föda: blåmusslor Kännetecken: Hanen har ljus rygg, mörka vingfjädrar och svart huvud. I nacken och på sidan av halsen är den grön. Vit vingfläck. Benen är gröngula. Flyttfågel.</p>
<p><i>Columba palumbus</i> Förekomst i Finland: hela Finland med undantag av Fjäll-Lappland Storlek: 400–600 g Föda: frön, kärnor, ärtor Kännetecken: Allmän färg ljust blågrå, vit rand (ring) på halsen. Benen är röda och näbben är gulrödvit. Flyttfågel</p>	<p><i>Lagopus muta</i> Förekomst i Finland: på höga och trädlösa områden i fjällen Storlek: 450–600 g Föda: knoppar, skott, blad Kännetecken: Vinterdräkten är vit och sommardräkten brunspräcklig. Hanen har en svart strimma mellan ögat och näbben. Benen är fjäderklädda och näbben svart. Flyttfågel.</p>	<p><i>Branta canadensis</i> Förekomst i Finland: Alla typer av vattendrag. Utplanterad på 1960-talet Storlek: 2–6 kg Föda: mångsidig växtnäring Kännetecken: Hals, nacke, hjäss, panna och framsidan av kinden är svart. Kindens bakre del och strupen är vita. I övrigt brunvit till färgen. Flyttfågel.</p>	<p><i>Scolopax rusticola</i> Förekomst i Finland: Södra och Mellersta Finland i fuktiga skogsmarker. Sällsynt i Bottenviken och i Kajanaland. Storlek: 225–370 g Föda: ryggradslösa djur Kännetecken: Fjäderdräkten är brun-, svart- och vitspräcklig. Näbben är väldigt lång. Flyttfågel</p>
<p><i>Somateria mollissima</i> Förekomst i Finland: havsområden Storlek: 1200–2600 g Föda: blåmusslor Kännetecken: Fjäderdräkten huvudfärg är brunspräcklig och vingspegeln brun. På sidan om näbben finns en fjäderbeklädd rand. Benen är gröngrå. Flyttfågel.</p>	<p><i>Anser fabalis</i> Förekomst i Finland: i havsområden Storlek: 1,2–2,6 kg Föda: vattenväxter och strandväxter Kännetecken: Färgsättning huvudsakligen gråbrun, mörk rygg. Näbben är orange i mitten och basen & spetsen är svart. Fötterna är orangegula. Flyttfågel.</p>	<p><i>Anas acuta</i> Förekomst i Finland: hela Finland på sumpiga stränder, men beståndet är starkast i norr. Storlek: 900–1100 g Föda: ryggradslösa djur, växter Kännetecken: Halsen är tunn och ganska lång. Hanen har långa stjärtfjädrar, brunt huvud, vit hals och grå kropp. Honans fjäderdräkt är jämnt gråbrun. Flyttfågel.</p>	<p><i>Mercus serrator</i> Förekomst i Finland: i hela landet i näringsfattiga vattendrag. Storlek: 225–370 g Föda: fiskar och ryggradslösa djur Kännetecken: Honan är brun. Hansens huvud är svart, bröstet brunspräckligt och ryggen svartvit. Båda två har en stripig tofs i nacken och en vit fläck på vingen. Flyttfågel.</p>

Bildkällor

- Tjäder, hane, Jouko Haatainen, Forststyrelsen. Originalbilden är utklippt.
- Järpe, Mikko Rautiainen, Forststyrelsen. Originalbilden är utklippt.
- Kricka, hane, Ken Billington, Wikipedia Commons. This file is licensed under the Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported license. Originalbilden är beskuren i publikationen och är utklippt. Källa: [https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Teal_\(Anas_crecca\)_1.jpg](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Teal_(Anas_crecca)_1.jpg)
- Gräsand, hane, Markku Pirrtimaa. Originalbilden är utklippt.
- Gräsand, hona, Aku Ahlholm, Forststyrelsen. Originalbilden är utklippt.
- Skedand, Tsraval, Wikipedia Commons. This file is licensed under the Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported license. Originalbilden är beskuren i publikationen och är utklippt. Källa: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Northern_Shoveller_Anas_clypeata.jpg
- Knipa, Daderot, Wikipedia Commons. This file is made available under the Creative Commons CC0 1.0 Universal Public Domain Dedication. Originalbilden är beskuren i publikationen och är utklippt. Källa: [https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Bucephala_clan-gula_\(Common_goldeneye\)_male_and_female_-_Oakland_Museum_of_California_-_DSC05310.JPG](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Bucephala_clan-gula_(Common_goldeneye)_male_and_female_-_Oakland_Museum_of_California_-_DSC05310.JPG)
- Ripa, Timo Eskola, Forststyrelsen. Originalbilden är utklippt.
- Merihanhi, Richard Bartz / Munich Germany, Wikipedia Commons. This file is licensed under the Creative Commons Attribution-Share Alike 2.5 Generic license. Originalbilden är beskuren i publikationen och är utklippt. Källa: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Anser_anser.jpg
- Fasan, hane, Markku Pirrtimaa. Originalbilden är utklippt.
- Sothöna, Markku Pirrtimaa. Originalbilden är utklippt.
- Ejder, hane, Andreas Trepte, Wikipedia Commons. This file is licensed under the Creative Commons Attribution-Share Alike 2.5 Generic license. Originalbilden är beskuren i publikationen och är utklippt. Källa: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Somateria_mollissima_male..jpg
- Ringduva, Markku Pirrtimaa. Originalbilden är utklippt.
- Fjällripa, Markku Pirrtimaa. Originalbilden är utklippt.
- Kanadagås, Markku Pirrtimaa. Originalbilden är utklippt.
- Morkulla, Markku Pirrtimaa. Originalbilden är utklippt.
- Ejder, hona, Glen Smart, Wikipedia Commons. This image or recording is the work of a U.S. Fish and Wildlife Service employee, taken or made as part of that person's official duties. As a work of the U.S. federal government, the image is in the public domain. For more information, see the Fish and Wildlife Service copyright policy. Originalbilden är beskuren i publikationen och är utklippt. Källa: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Somateria_mollissima_v-nigra.jpg

- Sädgås, Adrian Pingstone, Wikipedia Commons. This work has been released into the public domain by its author, Arpingstone. This applies worldwide. Originalbilden är beskuren i publikationen och är utklippt. Källa: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Anser_fabalis.jpg
- Stjärtand, Frank Schulenburg, Wikipedia Commons. This file is licensed under the Creative Commons Attribution-Share Alike 4.0 International license. Originalbilden är beskuren i publikationen. Originalbilden är beskuren i publikationen och är utklippt. Källa: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Male_northern_pintail_at_Llano_Seco.jpg
- Småskrake, hane, Peter Massas, Wikipedia Commons. This file is licensed under the Creative Commons Attribution-Share Alike 2.0 Generic license. Originalbilden är beskuren i publikationen och är utklippt. Källa: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Mergus_serrator_-_New_Jersey_-_USA_-_winter-8.jpg